

René Mulder □ basgitaar/zang

Geboren te Harl...., eh Franeker, in 1968. Vanaf ongeveer mijn 10e jaar ben ik bezig met muziek. Met een vader die orgel (zo'n hele grote) en sopraansaxofoon speelt hoort muziek natuurlijk wel bij de opvoeding. Mijn eerste kennismaking met muziek was dan ook de wekelijkse orgelles. Nadat ik een jaar of twee de bejaarde orgelleraar tot wanhoop had gedreven ben ik overgestapt op een trompet met de bedoeling te gaan spelen bij de plaatselijke harmonie. Dit lukte pas nadat ik de trompet had verruild voor een schuiftrombone.

In deze levensfase dienden zich echter allerlei verleiding aan, zoals de kroeg, meisjes en.....popmuziek. Het duurde dan ook niet heel erg lang voor dat ik de trombone verruild voor, eerst een akoestische, later een elektrische gitaar. De trombone - ik heb 'm nog steeds - werd sindsdien alleen nog gebruikt ter verhoging van de feestvreugde bij gelegenheden (dweilorkest) op school en na school in de kroeg. Het is een wonder dat ie nog heel is.

Na een aantal maanden raggen op vrijdagavond in de jeugdsoos kwamen we tot de conclusie dat we eigenlijk een bassist nodig hadden. En zie daar: bij meerderheid van stemmen (volgens mij niet die van mij) werd ik vrijwillig aangewezen om de basgitaar ter hand te nemen. Achteraf de beste "move" van mijn muzikale carrière.

Sindsdien heb ik verschillende samenstellingen het nodige geëxperimenteerd met vrienden bekenden en schoolbands. Uiteindelijk belandde de basgitaar in een koffer op zolder en bracht daar zeven eenzame jaren door zonder ooit het daglicht te zien.

Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Eind 1995 werd ik gebeld door een toenmalige collega die een basgitarist zocht in verband met vertrek van de huidige. Het was een beginnende top-100 band met de welluidende naam 2Hot4You. Hier heb ik het een jaar of 13 volgehouden en heb ik zo'n beetje elke zaal in Friesland en in Dár es Salaam in Tanzania gespeeld totdat de band eind 2008 werd opgeheven.

Ik vond het wel best want het leven was toch al erg druk. Maar ruim een jaar later ging de telefoon..... Jan Roorda. Zocht een bassist wegens vertrek van de huidige (déjavue!) Na een

kennismaking, twee weken later, met de hele band was het pleit snel beslecht. Eens een muzikant, altijd een muzikant. De muziek sprak mij erg aan en er was direct een klik met de andere jongens. Daarna ging het erg snel allemaal. In “no time” was er een singel en een videoclip.

In deze tijd heb ik veel bijgeleerd. En nu na bijna twee jaar voelt het nog steeds erg goed. De muziek, sfeer, de degelijke en professionele aanpak. Dit biedt volgens mij perspectief voor de toekomst.

Tot binnenkort!